

مردم اقدام «سعید» را کودتا می دانند و ۳۵٫۲ درصد نیز قدرت تک بعدی رئیس جمهور را بهترین راهکار حل بحران اعلام کرده اند. «کریس مورفی» سناتور امریکایی معتقد است: «غیرممکن به نظر می رسد که بتوان ادعای «قیس سعید» برای بازگرداندن کشورش به میدان دموکراسی را بپذیریم. وعده های او برای برون رفت از بحران اقتصادی و ریشه کنی فساد قابل ستایش است اما او نمی تواند بدون پشتیبانی مالی جامعه بین المللی گامی مؤثر در این مسیر بردارد و ما هم برای این حمایت باید تضمین داشته باشیم.»

پایان ناخوشایند

در حال حاضر از سکولارها تا اسلامگرایان تونس بخواهی دریافته اند که رؤیاهای «سعید» حقیقی ترین خطر پیش روی این کشور است اما آنها برای دستیابی به یک اتحاد همه جانبه راه زیادی در پیش دارند. با این حال چالش های پیش روی «سعید» هر روز گسترده تر می شود و هیچ کشور عربی حاضر به کمک نیست چراکه به نظر می رسد اعراب حاشیه خلیج فارس از بی ثباتی و لغزش دموکراسی در تونس سود بیشتری می برند. این شرایط بتدریج فضای ناامیدی را در جامعه تونس و حتی برای رئیس جمهوری رقم خواهد زد و این همان پایانی است که هرگز برای «سعید» خوش نخواهد بود.

منابع:

ForeignPolicy,
MiddleEastEye, ArabReform,
MiddleEastInstitute

این کشور برای بهبود بحران اقتصادی و معیشت مردم از سوی دیگر، اوضاع را روز به روز برای او سخت تر می کند. به واقع او به شیوه «سیسی» در مصر، حکومت مطلق را در کشورش به دست گرفت. هر دو سیاستمدار با جلب محبوبیت مردمی علیه احزاب اسلامگرا به نوعی کودتا کردند و قدرت را به دست آوردند. در این میان تحلیلگران معتقدند اسلامگرایان نیز بی تقصیر نبودند چراکه آنها با سکوت در برابر سیاست های رئیس جمهوری در یک دهه گذشته، دست دولت ها را برای هر اقدامی باز گذاشته بودند.

اما در حال حاضر تونس که مانند دیگر کشورهای جهان در میانه پاندمی کرونا، بخش گردشگری اش فلج شده است با تنزل درآمد سالیانه، به سختی قادر به تأمین دستمزد کارمندان بخش عمومی است و بدهی دولت به بخش خصوصی نیز سر به فلک کشیده است. این در حالی است که وام چند میلیارد دلاری صندوق بین المللی پول نیز برای تونس مسدود شده است و وزارت خارجه و کنگره امریکا این کشور را تهدید به بازپس گیری بدهی های خود و یا کاهش کمک های اقتصادی به این کشور کرده اند.

در این شرایط آخرین نظرسنجی های تونس نشان داده است که ۷۰٫۶ درصد مردم نگران آزادی و دموکراسی در آینده هستند و تنها ۲۹٫۴ درصد به بهبود شرایط امیدوارند. این در حالی است که ۶۷٫۳ درصد مخالف تصمیم های رئیس جمهوری تونس بوده و در مقابل ۲۹٫۴ درصد، او را تأیید می کنند. ۶۴٫۸ درصد

سمت بازگشت به دوران دیکتاتوری گذشته در حرکت است. «گرچه شماری از مردم با این دیدگاه موافق نبوده و اقدامات «سعید» را سیاستی مؤثر در مسیر مبارزه با فساد دانسته و از آن حمایت می کنند، حامیان دموکراسی نیز نفوذ بازیگران خارجی مانند امارات، عربستان و مصر در سیاست تونس را بسیار خطرناک و زمینه ساز انزوای این کشور از چهارچوب دموکراتیک و خط بطلان بر دستاوردهای انقلاب بزرگ بهار عربی می دانند و نسبت به آن هشدار جدی داده اند.

«قیس سعید» مدت ها پیش تر از تحولات جولای و سپتامبر ۲۰۲۱، با اعتراضات دائمی علیه سیاستمداران وقت، خود را به عنوان بازیگری مهم در مسیر احیای انقلاب این کشور معرفی کرده بود و با همین محبوبیت در سال ۲۰۱۹ نامزد ریاست جمهوری شد و توانست کرسی مهم اجرایی کشورش را تصاحب کند. اما گذشت زمان مشخص کرد منطق «سعید» نیز مانند شعارها و تصمیمات قانونی او در مسیری متفاوت تر از دیگر دولتمردان برای ایجاد تحول در این کشور اجرایی نشد و از آن پس، در نگاه بسیاری از مردم، «سعید» نیز با سیاسیون دیگر تفاوتی نداشت و سیاستمداری معمولی به شمار می رفت که با شعار تحول به قدرت رسید، رقیب را کنار زد و قدرت مطلق کشورش شد.

به نظر می رسد کاهش محبوبیت «سعید» به ویژه پس از نقض مکرر قانون اساسی تدوین شده تونس از یکسو و انفعال کشورهای عرب حامی

می تواند به حاکمیت ژنرال ها در کشور پایان دهد. اما با کودتایی که ارتش علیه «مرسی» به راه انداخت و او و صدها نفر از سران اخوان المسلمین را روانه زندان کرد، این امید خیلی زود رنگ باخت. در یمن هم مردم هنوز سرمست از پیروزی مقابل «علی عبدالله صالح» بودند که عربستان با همراهی امارات، جنگی را علیه این کشور به راه انداخت که اکنون هشت سال از آن سپری شده است. از همین رو اقدامات اخیر «قیس سعید» در تونس که ناقض دموکراسی نوپای این کشور است، این باور را در بین ناظران ایجاد کرده است که بهار عربی در هیچ کدام از کشورهایی که حضور یافت، به سامان نرسید. بویژه که اقدامات «سعید» برای بستن دست و پای سیستم قضایی این کشور بزرگترین خطری است که می تواند این کشور را تهدید کند و مخالفان سیاسی را درگیر چالش هایی گسترده با حکومت کند.

صعود یا سقوط؛ مسأله این است

۲۵ جولای ۲۰۲۱؛ «قیس سعید» با تصمیم به تعلیق پارلمان و معرفی خود به عنوان تنها قدرت اجرایی کشورش، تونس را به عمق یک بحران فرستاد. اما افزایش دامنه اختیارات رئیس جمهوری و انحصار قدرت از سوی او، اوضاع را به گونه ای کرد که بسیاری از منتقدانش اقدام او را «کودتا» نامیدند. «یوسف چریف»، تحلیلگر تونسوی فارن پالیسی معتقد است: «در مسیری قرار گرفته ایم که کشور به

کاهش
محبوبیت
«سعید» به ویژه
پس از نقض
مکرر قانون
اساسی تدوین
شده تونس از
یکسو و انفعال
کشورهای عرب
حامی این کشور
برای بهبود
بحران اقتصادی
و معیشت مردم
از سوی دیگر،
اوضاع را روز به
روز برای او سخت
تر می کند.

